

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Cena pojedynczego egzemplarza

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Choczerzyzay 31 (Tel. 178).

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73).

10000 Mp.

Telefon Redaktora Naczelnego 230.

Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Cui bono?

Lwów, 25. października.

Epidemia strajków, ten gość parokrotnie już w mniej lub więcej generalnej formie oglądany w Polsce, puka znów do bram państwa. Po dłuższym okresie ciszy wypływa ponownie to niepokojące zjawisko na szpalty prasy i już wyciskać zaczyna swe fatalne piętno na życiu państwem w jego licznych dziedzinach. Dlaczego tak się dzieje i dlaczego specjalnie dzisiaj?

Na pytania te niełatwo jest dać odpowiedź. Na pozór — rzecz jest prosta: na tle ekonomicznych przesileni, drożyzny, dewaluacji bonów markowych, pauperyzacji warstwy pracującej, rozdrażnienia i zniecierpliwienia wynikają owe ostre konflikty o poprawę bytu, których krańcowym przejawem jest strajk. Rozumowanie powyższe byłoby trafne pod jednym warunkiem, — mianowicie jeśliby strajk rzeczywiście był środkiem do poprawy bytu.

Tak jednak nie jest i w obecnych warunkach być nie może. Albowiem kryzys ekonomiczny warstw pracujących nie wynika z wyczerpania sił, ale z faktu, że i pracodawcy sami są w położeniu krytycznym. Najlepszą ilustracją tego jest Skarb Państwa. Pretensje do niego coraz częściej przybierają formę demonstracyjnego porzucania pracy, a przecież Skarb jeśli niedostatecznie płaci, to nie dlatego, że nie chce, lecz że nie może. Sam przechodzi przesilenie gorsze od przesileni budżetowych strajkujących malkontentów, bo jeśli ci, aby związać koniec z końcem, muszą się ograniczać w skali życiowej, Skarb Państwa w ogóle bilansu nie wiąże i pograża się w długach.

Kryzys ten jest powszechny. Jest przytem łatwy do usprawiedliwienia z uwagi na to, że Państwo nasze rozpoczęło swój byt bez pieniędzy, że prowadząc kosztowne wojny i odbudowując się w forsownym tempie ze zniszczenia, musiało wejść na drogę inflacji, a aparat podatkowy dopiero w ostatnich czasach zaczął wydajnie pracować. Musimy się więc zdobyć na cierpliwość, a powód do walki o polepszenie bytu przez strajki byłby jedynie wówczas dostateczny, gdyby w ten sposób rzeczywiście ten kryzys powszechny dało się usunąć.

Ale w tym kierunku działanie bezrobocia nietylko nie jest dodatnie, nietylko nie jest bierne, ale jest w najwyższym stopniu ujemne. Strajki tylko pogłębiają i zaostrzają przesilenie. Strajki, które nawet wymogły podwyżkę płacy, są pyrrusowym zwycięstwem. Straty bowiem, wywołane procesem bezrobocia, utrwalają i potęgają uniwersalną przyczynę powszechnych niedomagań i przyspieszają chwilę, w której dominujący się nowej podwyżki pra-

Strajk maszynistów w Dyrekcji lwowskiej.

Zmilitaryzowanie strajkujących maszynistów.

Lwów, 25. października.

(M). Położenie dzisiaj bez zmian. — Z wyjątkiem parowozowni w Podwołoczyskach. Rozwadowie i Złoczowie, strajkują wszystkie inne parowozownie kolejowe w obrębie dyrekcji lwowskiej. Uruchomiono odpowiednią ilość pociągów tak osobowych jak i towarowo-aprowizacyjnych. Wczoraj w południe nadszedł do Z. Z. M. we Lwowie telegram Związku zawodowego maszynistów w Warszawie, że o strajku maszynistów w dyrekcjach małopolskich dowiedzieli się dopiero z pism lwowskich i krakowskich. Wczoraj poczyniono zarządzenia zmilitaryzowania strajkujących pracowników. Obsługę parowozów stanowią inży-

rownicy otrzymują odpowiedź: dotychczas płaciłem wam mało, obecnie nie nie zapłacę. Jestem bankrutem i bankrutem własnym pociągami was w bankrutwo.

A jeśli prawdą jest, że przez dzisiejsze bezrobocia grubą nicią przewija się moment polityczny, to ci, którzy w imię swej walki z Rządem rozpalają ogień fermentu, powinni o tem pamiętać, że i pod sobą grób kopią. I jeśli nawet w drodze takiej generalnej obstrukcji dojdą do władzy, to stan, w jakim wówczas państwo zastaną, uniemożliwi im podjęcie odpowiedzialności za losy państwa. Wtedy ich tryumf będzie krótki i złudny.

Dziś trudno inaczej skwalifikować ruch strajkowy, jak uderzenie, które przenikając lekko przez puklerz takiego czy innego gabinetu, godzi w żywe ciało, w rdzeń państwa. Więc i stanowisko każdego Rządu, czy prawym byłby on, czy lewym, czy fachowym, musi pozostać w stosunku do akcji strajkowej jednaki: negatywne i bezwzględnie odporne.

Zaden Rząd, nawet najliberalniejszy, nie mógłby się w warunkach obecnych ugiąć pod naciskiem przymusu, idącego z ulicy. W imię przyszłości państwa nie wolno mu tego robić. Nie wolno dopuszczać do tego, aby powtórzyły się wypadki z Górnego Śląska, gdzie wbrew woli państwowych stronnictw robotniczych dziki, niszczący przemysł strajk prowadziła grupa antypaństwowa, komunistyczna.

Strajk, ten często jedynie skutecznym środkiem walki z wyczerpaniem, a w warunkach normalnych cieszący się sympatją i poparciem wszystkich postępowo myślących, dzisiaj musi uleść zawieszeniu, jako sprzeczny z „suprema lex“ państwa i jako zupełnie mijający się z celem i intencją tych, którzy go „dla poprawy bytu“ wywołali

niowie kolejowi, maszyniści, egzaminowani palacze i żołnierze-maszyniści z pułku kolejowego w Krakowie, którzy wczoraj przybyli do Lwowa celem objęcia obowiązków służbowych.

Oprócz pociągów, które uruchomiono w dyrekcji lwowskiej, o czym we wczorajszym numerze „Gazety Lwowskiej“ wspomnieliśmy, kursują nadal w dyrekcji stanisławowskiej następujące pociągi: Stanisławów-Czortków, Zaleszczyki-Tarnopol, Iwanie puste-Wygnanka, Skala-Teresin i Tarnopol-Stryj.

Spodziewać się należy, że strajk maszynistów wkrótce zostanie zlikwidowany.

O tranzyt sowiecki przez Polskę.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 25 paźdz.

(M) Krają pogłoski, że celem przyjazdu delegata sowieckiego p. Kappa do Warszawy jest przeprowadzenie rokowań w sprawie uzyskania przez Sowietów zezwolenia na przewóz przez Polskę do Niemiec produktów żywnościowych.

Zmiany w Ministerstwie spraw zagranicznych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Warszawa, 24. października.

P. Minister spraw zagranicznych Seyda zwolnił w dniu dzisiejszym p. Konstantego Skrzyńskiego ze stanowiska Prezesa Delegacji polskiej w polsko-rosyjskiej mieszanej Komisji repatriacyjnej, wyrażając mu szczególne podziękowanie za pracę na tem stanowisku. Równocześnie zamianował Pan Minister Prezesem delegacji polskiej o. Wilhelma Kulińskiego.

W dniu dzisiejszym Pan Minister spraw zagr. Seyda zwolnił p. Juliusza Łukasiewicza, naczelnika Wydziału wschodniego w ministerstwie spraw zagranicznych z tego stanowiska, przydzielając go do centrali, a naczelnikiem tego Wydziału mianował p. Konstantego Skrzyńskiego, dotychczasowego prezesa delegacji polskiej w polsko-rosyjskiej Komisji repatriacyjnej.

Pomoc finansowa dla miast.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Warszawa, 24. października.

Rząd czyni przygotowania celem przyścia z pomocą finansową kilku większym miastom fabrycznym. Pomoc ma ułatwić rozwinięcie i prowadzenie akcji zaopatrywania tych miast w artykuły pierwszej potrzeby. Pod uwagę brane są: Częstochowa, Kielce, Radom i Radomsk

Przed utworzeniem Rady finansowej.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 25 paźdz.

(M) Mówią tu, że w skład Rady finansowej, która ma być powołana do życia, wejdą między innymi także i b. Minister skarbu Jastrzebski i o. Wieniawski.

O realizację reformy rolnej

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Warszawa, 24. października.

P. S. L. odbyło 24. b. m. posiedzenie z udziałem Min. Osieckiego, na którym uchwalono następującą rezolucję: P. S. L. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Min. Osieckiego i domaga się uchwalenia ustawy o reformie rolnej (projekt ustawy o osadnictwie i parcelacji), w obu ciałach ustawodawczych najpóźniej do końca listopada br.

Konferencja większości parlamentarnej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Warszawa, 24. października.

Dziś przedpołudniem odbyła się pod przewod. Witosa konferencja przywódców klubów sejmowych, należących do większości parlamentarnej.

Osobliwy strajk.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Warszawa, 24. października.

Dziś związek sprzedawców gazet przeprowadzi bojkot „Gazety Porannej“ i „Kurjera Porannego“. W wydanej specjalnie odezwie Związek sprzedawców motywuje swą akcję tem, że wspomniane wydawnictwa nie chcą przyjmować od sprzedawców gazet niesprzedanych.

Stosowna odpowiedź

oszczędnej i mądrej gospodyni na częste próby wmówienia jej innej domieszki do kawy: „Proszę się nie trudzić!... i zostaną przy dawno wypróbowanej, gotującej kawę tylko z „Prawdziwą Francką“ z młynkiem. Tyko tej prozę mi dać

Strajkowe fermenty.

Strajk kolejowy w dyrekcji warszawskiej. — Zabiegi około uruchomienia ruchu. — Strajk generalny w przemyśle włókienniczym. — Nażąd Rządu na przemysłowców. — Arbitraż w przemyśle wielkim na Górnym Śląsku.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 24. października.

W ciągu dnia wczorajszego strajk rozszerzył się również na warszawski kolejowy okręg dyrekcyjny. Mianowicie stanęły parowozownie w Piotrkowie i Częstochowie. Strajk ujawnił się również w radomskim okręgu dyrekcyjnym, gdzie zastrajkowała parowozownia w Chelmie. Zarząd kolejowy poczynił wszelkie starania, aby ruch osobowy i towarowy pomiędzy Warszawą a poszczególnymi centrami Państwa utrzymać za wszelką cenę, ze względu na aprowizację kraju, która skutkiem strajku zaczyna coraz poważniej szwankować. Na poszczególnych stacjach gromadzą się bardzo znaczne transporty, przedewszystkiem ziemniaków, co do których istnieje wielkie niebezpieczeństwo zepsucia. Poza tem szereg innych masowych artykułów spożywczych gromadzi się na poszczególnych centrach stacyjnych i nie może się rozjeść po kraju.

Władze kolejowe wezwwały strajkujące drużyny maszynistów do pracy celem utrzymania połączenia między Piotrkowem, Warszawą i Krakowem. Wezwaniu temu uczyniło zadość kilka drużyn maszynistów, dzięki czemu utrzymanie ruchu pomiędzy Warszawą a Krakowem zostało narazie zapewnione.

Kraków, 24. października.

Dzięki pomocy wojskowej odeszło dziś z Krakowa 10 pociągów osobowych w różnych kierunkach. Odechodzą również w miarę możliwości pociągi aprowizacyjne. Jutro będzie można uruchomić większą ilość pociągów.

Łódź, 24. października.

W Łodzi wybuchł strajk robotników włókienniczych, którzy żądają podwyżki 22%, tak, aby najniższa płaca równała się minimum egzystencji, określonej przez komisję statystyczną.

W dniu dzisiejszym toczyły się w dalszym ciągu rokowania pomie-

Wybuch na Cytadeli spowodowany zbrodniczą ręką.

Wyjaśnienia rzeczoznawcy gener. Pławskiego.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 24. października.

Komisja wojskowa Sejmu rozpatrywała wniosek p. Łaskudy w sprawie zwołania rodzin po żołnierzach, zaginionych w wojnie światowej od obowiązku przedkładania świadectw śmierci, przeprowadzonych na drodze sądowej. Następnie przystąpiła Komisja do obrad nad wnioskami nagłymi w sprawie wybuchu w Cytadeli warszawskiej. Wniosków tych zgłoszono 4, a mianowicie: 1. Kluby większości, 2. P. P. S. 3. Koło żydowskie, 4. p. Królikowski. Po referacie p. Wichlińskiego i korreferacie p. Liebermana, wywiązała się dyskusja, w czasie której udzielał wyjaśnień gen. Pławski, specjalista-pyrotechnik. General oświadczył między innymi, że teoretycznie rzecz biorąc, musi się przyjść do przekonania, iż wybuch został spowodowany zbrodniczą ręką, albowiem tak przy pożarze, jak i przy nieostrości, ro-

botnicy, zajęci w tej prochowni, mieliby czas uratować się. Gwałtowność wybuchu i natychmiastowość jego, wskazują niewątpliwie, że wybuch wywołany został przez t. zw. detonator. Jakość prochu, złożonego w zburzonej prochowni, była tego rodzaju, że **papieros, ewentualnie zapałka, nie przedstawiała niemal żadnego niebezpieczeństwa.** General Pławski oświadcza jako fachowiec i specjalista, że mógłby każdej chwili bez najmniejszej obawy spowodowania wybuchu wejść do każdej takiej prochowni z zapalonym papierosem lub z ogniem i zaręczałby za całość tej prochowni. Oświadczył on również, że zostały wydane i są ściśle przestrzegane wszelkie środki ostrożności w tej dziedzinie. W sprawie zgłoszonych wniosków wywiązała się bardzo obszerna i ożywiona dyskusja, której nie ukończono.

dy przedstawicielami Związków robotniczych przemysłu włókienniczego a pracodawcami. Ponieważ pracodawcy nie uwzględniłi wszystkich żądań robotników, ofiarując im tylko 20% podwyżki, wobec tego w godzinach wieczornych proklamowany został strajk generalny w przemyśle włókienniczym okręgu łódzkiego.

Katowice, 24. października.

Zespół pracowników nie uczestniczący na piątkowych naradach podwyżki zarobków w wielkim przemyśle oddał sprawę do rozstrzygnięcia komisji arbitrażu. Dziś zapadł wyrok, w myśl którego zarobki podwyższono o 25% od 20. bm. W tym samym stosunku podwyższono dodatki socjalne. Zbiorowe umowy mają obowiązywać do 31. bm, albo do czasu okresu poprzedzającego wypowiedzenie pięciodniowe.

Warszawa, 25. października.

Dziś mają przybyć do Warszawy przedstawiciele przemysłu łódzkiego, na narady z przedstawicielami Rządu. Niewątpliwie na konferencji

tej Rząd domagać się będzie wyjaśnień w sprawie strajku oraz podjęcie inicjatywę w kierunku jego najszybszego zlikwidowania.

Minister kolei żelazn. na posiedzeniu Komisji komunikacyjnej.

O strajku maszynistów. — Komisja dla zbadania nadużyć.

(Telegr. „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 24. października.

Sejmowa Komisja komunikacyjna wysłuchała wyjaśnień Ministra kolei żelaznych p. Nosowicza w związku z sytuacją strajkową w kolejnictwie na terenie Małopolski. Minister oświadczył, że strajk wybuchł mimo wyraźnego zakazu Związku Zawodowego maszynistów. Co do żądań maszynistów stwierdził Minister, że pertraktacje są w toku, zaznaczył jednak, że niektóre żądania, jak np. dotyczące awansów automatycznych i wypłaty godzinowego są niemożliwe do przyjęcia.

Jako drugi punkt porządku dzien-

wski korytarz do drugiej komory, z tej zaś dotarli do trzeciej. Wszystkie trzy były identycznie podobne. Takie sklepienia, ściągane tak samo z kamieni ciosowych, grubą murarską techniką spajanych, także menhiry i takie również szkielety końskie.

— Trzy jednakie grobowce trzech wielkich wodzów — mówił dalej Worski. Oczywiście, poprzedzają one mauzoleum królewskie: ci, co tu snem wiecznym spoczęli, tworzą i po śmierci przyboczną straż tego, któremu byli za życia wiernymi druhami. Będzie to zapewne krypta najbliższa.

Nie śmiał zapuszczać się jednak dalej — nietyle z obawy, ile ze wzruszenia, a nadto, przejęty uczuciem chorobliwie wybujałej pychy, upajał się chwilą, pragnąc przedłużyć w nieskończoność ów moment grozy, pełnej rozkoszy.

— Będę więc wiedział — recytował napsuszcicie. Worski do celu się zbliża... — już dłoń mu tylko wyciągnąć, a weźmie królewską nagrodę swych trudów i walk. Tam — niedaleko — spoczywa Kamień-Cud.

Przez wieki i wieki usiłowano zgwałcić tajemnicę wyspy: wszystko napróżno. Lecz wreszcie — Worski przychodzi — i Kamień-Cud jemu oddany... jemu jednemu. Niechże mi się ukaże i w ręce me złoży potęgę w kolebce mi przyrzeczoną. Pomiedzy nim a Worskim — nie, tylko wola moja... Ja zaś chcę! I wielkim głosem wola ta wola moja: Chcę!... Z pośród ciemności wyłonił się prorok... I otom jest. Jeśli bytuje w tem śmierci królestwie cień, który mię powieść ma przed on cudowny symbol potęgi mocarnej, uwieńczyć me skronie złotą władztwa korona, niechaj powstanie — bo oto jawi się Worski.

— Jaby mi ten łeb rozwalili siekierą.

Lecz Worski uniósł się gniewem. — Ani się waż! Gdybyś mi go tknął, pożegnaj się z łebem własnym. Wara!

— Ale...

— Ale co?

— To może jednak wróg, może ten, za którym próżno goniliśmy wczoraj. Pamięta pan? Dobrą nam dał szkołę tą swoją białą suknią.

nego rozpatrywała Komisja wniosek „Wyzwolenia” i klubu ludowego P. S. L. w sprawie wydelegowania komisji sejmowych do zbadania nadużyć, popełnionych na kolejach. Komisja uchwaliła, aby na najbliższym posiedzeniu wybrać podkomisję, złożoną z pięciu osób dla zbadania sprawy.

Lokaut w przemyśle łódzkim?

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 24. października.

Wobec pogłoski jakoby w Łodzi wybuchł lokaut w 24 fabrykach inspektor pracy okręgu łódzkiego p. Wojtkiewicz w wywiadzie prasowym oświadczył, iż niema tu mowy o lokaucie, natomiast faktem jest częściowy zastój w przemyśle włókienniczym. Właściciele fabryk powodując się sytuacją kredytową rzekomo niekorzystną dla nich ograniczyli produkcję. Stwierdzić należy, że wielki przemysł bezrobociem nie jest objęty. Jedynie zredukowano w większych fabrykach dni pracy do 3 względnie 4 dni pracy w tygodniu.

Z niemieckiego chaosu taryfowego i walutowego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Katowice, 25. października.

Z ważnością od dnia dzisiejszego ogłoszono na kolejach niemieckich nowy mnożnik, który z sześciuset milionów marek podskoczył na półtora miljarda marek niemieckich. Daje to nawet na niedalekie przejazdy tak zawrotne ceny, jakimi nawet Rosja sowiecka nie operuje! A nie dziw, skoro wczoraj dolar osiągnął kurs stu miliardów marek niemieckich. Na szczęście chaos taks taryfowych nie dotyka polskiej części Górnego Śląska, gdyż od 1. października br. stosuje się już tu cennik kolei polskich, a z dniem 1. listopada b. r. wchodzi w życie na tutejszych kolejach wszystkie taryfy polskie z nie licznymi zmianami, zastosowaniami do tutejszego życia gospodarczego. (Doniosły o tem onegdaj telegramy — „Gazeta Lwowska” Nr. 241 — zaś o pracach wdrożonych w tym kierunku doniosła już z początkiem października b. r. w Nr. 223 w artykule p. t. „Uniezależnienie życia gospodarczego na polskim Górnym Śląsku od Niemiec”. — Przep. Red.).

MAURICE LEBLANC.

107)

DEMON I KOBIETA.

(Przekład z oryg. Heleny Przyjemskiej)

(Ciąg dalszy).

I dodał z rosnącą przesadą:

— Jest to kamera pogrzebowa któregoś z wielkich wodzów. Grzebano wraz z nim ulubione jego konie — również i broń. Patrzcie, oto toporki i nóż z krzemienia — odnajdujemy też ślady pewnych obrzędów pogrzebowych, jak o tem świadczą ten tam stos węgla, tu zaś te kości spopielałe...

Wzruszenie głos mu tamowało, szepcem już zatem dokończył:

— Wchodzę tu pierwszy z śmiertelnych. Oczekiwano mnie: odgłos mych kroków budzi z uspienia cały świat podziemny...

Konrad przerwał mu dalsze poetyzowanie.

— Jest jeszcze drugie przejście — widać je stąd — tam, w oddali, jakby w świetle całe.

Istotnie — z krypty prowadził

— Głupiec z ciebie — myślisz, że człowiek w jego wieku byłby w stanie tak pędzić, jak pędził ten wczorajszy?

Nachylił się nad starcem i łowiąc go łagodnie za rękę, rzekł:

— Starcze, zbudź się — to ja.

Milczenie. Kapłan spał twardym snem widocznym.

Worski potrząsnął mu rękę sibilej nieco. Człowiek poruszył się na swem kamiennym łożu, wybetkotał przez sen słów kilka i zaczął chrapać nanowo.

Worski zniecierpliwiony już ponowił próbe — tym razem energiczniej.

— Jakże, nie możemy tu przecie wickować — rzekł, podnosząc głos. — No, dalej!...

I wstrząsnął starcem już bez skrępowań. Ten wydał zrazu pomruk niechętny, uczynił gniewny gest, odpcinał natręta, walczył ze snem, przez chwilę — wkońcu obrócił się rozłoszczony, rzucając przed siebie krótkie:

— Wora!

(C. d. n.)

Sz zegoty nowej podwyżki taryfowej na kolejach polskich

(Telefoniem od naszego korespondenta).
Warszawa, 25. października.

Ogłoszona obecnie nowa podwyżka taryfowa, wchodząca w życie z dniem 1. listopada br. na polskich kolejach państwowych i normalnotorowych kolejach prywatnych, zarządzanych przez Państwo, podnosi w ruchu osobowym i bagażowym wszystkie stawki za przejazd osób i przewóz bagażu, oraz przesyłek nadzwyczajnych (ekspresowych), jak i wogóle wszystkie opłaty i należności, zawarte w taryfie osobowej, do trzykrotnej wysokości. Cena jednostkowa za przejazd na odległość do 200 km. wynosi odtąd w klasie III. od osoby i kilometra 2400 mk., za odległości dalsze do 300 km. po 2000 mk., o ponad 300 km. po 1500 mk. Najniższa opłata (poczówna) za zgłoszoną podróż bez biletu w pociągu równa się 240.000 mk. Tyleż płaci w pociągu podróży, spotkany z niewłaściwym biletu. Za wystawienie biletu jazdy w pociągu płacono się dopłatę w kwocie 36.000 mk., a za zajęcie miejsca w pociągu bez zamiaru jazdy 120.000 mk. Zatrzymanie pociągu bez uzasadnionych przyczyn kosztuje odtąd 2.400.000 mk. Ceny biletów za miejsca numerowane (miejscówek) wynoszą bez względu na odległość i rodzaj pociągu w klasie III. 60.000 mk., w II. 120.000 mk., a w kl. I. 180.000 mk. — Bilet peronowy kosztuje 24.000 mk. — Cena jednostkowa za przewóz 10 kg. bagażu wynosi od 1 km. w pociągach osobowych (na odległość do 200 km.) 240 mk., zaś w pociągach pospiesznych 360 mk., za przesyłki nadzwyczajne podwójnie.

Za dostawienie pociągu nadzwyczajnego płaci się najmniej 30 milionów mk. Według powyższego kosztuje więc odtąd bilet II. klasy pociągu pospiesznego np. ze Lwowa do Krakowa 2.232.000 mk., a ze Lwowa przez Rozwadów do Warszawy 3.139.200 mk.

W ruchu towarowym wszystkie bez wyjątku stawki, opłaty i należności uboczne podnoszą się również w trójnasób.

Ulgi dla rezerwistów rocznika 1898.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Warszawa, 24. października. „Polska Zbrojna” ogłasza, że p. Minister spraw wojsk. generał broni Szeptycki wydał rozkaz, zawierający dalsze ulgi dla rezerwistów szeregowych z rocznika 1898, powołanych na ćwiczenia wojskowe. Jak wiadomo, poprzednim rozkazem zwalniano pewnych szeregowych rezerwistów z urzędu, na podstawie ściśle określonych powodów. Obecnie zaś zezwala p. Minister urzędem poborowym I. instancji (P. K. U.) odrażać szeregowym rezerwistom z rocznika 1898 służbę do r. 1924 o ile szeregowi ci są słuchaczami wyższych uczelni, uczniami szkół średnich, szkół fachowych i powszechnych, posiadających równorzędne stanowisko ze szkołami państwowymi, oraz szeregowym rezerwistom, rekrutującym się z funkcjonarzysty Izby skarbowej i administracji celnej. O ile szeregowi ci powołani obecnie na ćwiczenia wojskowe wniosli podania o zwolnienie i uzyskały je, mają oni obecnie po zaprezentowaniu zwolnieni być niezwłocznie z powrotem do rezerwy.

Ustalenie opłat czynszowych

za najem mieszkań i lokali przemysłowych we Lwowie na listopad.

Zebranie asesorów Urzędu rozjemczego dla spraw najmu. — Ryczałt na wydatki połączone z administracją kamienic znacznie podwyższony.

Lwów, 25. października.

Na zaproszenie przewodniczącego Urzędu rozjemczego dla spraw najmu we Lwowie, rady S. O. p. Żegiestowskiego odbyło się wczoraj wieczór ogólne zebranie asesorów Urzędu rozjemczego dla spraw najmu w liczbie około 40. Przedmiotem obrad była sprawa znacznego wzrostu kosztów utrzymywania kamienic, a — co za tem idzie — ewentualnego podwyższenia ryczałtu na wydatki administracyjne, przyjętego jako normę dla ustalania dodatków do czynszu. Sprawę tę referował z grona właścicieli realności adw. dr. Ludwik Landes. Referat wywołał dłuższą dyskusję, w której zabierali głos zarówno asesorowie z grona właścicieli realności, jak i z grona lokatorów.

W końcu uchwalono podwyższyć z dniem 1. listopada br. ryczałt na

administrację, przyjęty obecnie w wysokości 30.000 procent czynszu zasadniczego na 90.000 procent, t. j. trzykrotnie dla mieszkań, a na 60.000 procent, t. j. dwukrotnie dla sklepów i lokali przemysłowych.

Wprowadzony dla uproszczenia obliczenia czynszu wraz z wszystkimi dodatkami i opłatami gminnymi podatek wodociagowy i od lokali system mnożników zostaje nadal utrzymany.

Ponieważ jednak podatki te również mają być podwyższone, a mianowicie podatek od lokali o 20 procent, zaś podatek wodociagowy o 200 procent, w którym to kierunku Rada Miejska powzięła ma ostateczną uchwałę na najbliższym posiedzeniu, przeto ustalenie mnożników nastąpi dopiero po zdecydowaniu wysokości tych podatków.

Ze spraw ruskich.

Echa aresztowań komunistów. — Zmiany w redakcji „Dziła”. — Święto 1 listopada 1923. — Próby wznowienia jednolitego frontu.

Lwów, 24. października.

(W). Aresztowani pod zarzutem knowań komunistycznych redaktorowie tygodnika „Zemla i Wola”, pozostają nadal w aresztach policyjnych, a pismo w zawieszaniu. Wypuszczono natomiast na wolność redaktora „Żyżni” p. Walnickiego.

Dotychczasowy naczelny redaktor „Dziła” p. Strutyński ustępuje, a miejsce jego zajmuje dr. Dymitr Lewicki, b. adwokat w Rawie Ruskiej. W czasie rządu Petruszewicza pełnił on funkcje dyplomatyczne i był przez jakiś czas posłem Z. U. N. R. w Holandji. Tak w dyplomacji, jak w dziennikarstwie nie odznaczał się nadzwyczajnymi zdolnościami, uchodzi jednak za polityka rozważnego. „Narodny Komitet” uznał dzień 1. listopada za święto narodowe i

zazwyczaj w tym dniu powszechną składkę w całej Małopolsce Wschodniej na fundusz prasowy. Wydana w tej sprawie odezwa, uległa częściowej konfiskacie.

Dr. Ostap Hrycaj, uczyony ruski, ogłasza w organie dr. Petruszewicza „Ukr. Prapor” gorący apel, ażeby „wszystkie partie, wszystkie organizacje, wszystkie towarzystwa, związki i t. d. złąły się w jeden związek absolutnej idealnej jedności narodowej”. Apel jego popiera przemyski „Ukraiński Hołos”. Atakując organ mieszczkański „Ukr. Slovo” za napaści na „Narodny Komitet”, domaga się pismo to jak najszybszego zwołania do Lwowa „Szerszego Narodnego Komitetu” dla załatwienia tego zatargu.

Z Komisji sejmowych i s nac- kich.

Projekty ustaw, dotyczące spraw samorządowych, opracowywane. — Exposé Min. Smólskiego. — Sprawy inwalidzkie. — Ochrona lokatorów. Senacka komisja skarb.-budżet. o deficycie kolejowym.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Warszawa, 24. października.

Na posiedzeniu Komisji administr. Minister Kiernik oświadczył, że są już w opracowaniu wszystkie projekty ustaw, dotyczące spraw samorządowych i że zostaną w najbliższym czasie przedłożone Radzie Ministrów. Wobec tego Komisja na wniosek p. Thugutta uznała wnioski złożone w tej sprawie za nieaktualne.

Komisja pracy i opieki społecznej wysłuchala exposé Ministra pracy i opieki społecznej Smólskiego. Wywiązała się dyskusja, w czasie której przemawiali członkowie Komisji, oraz przedstawiciel Związku Inwalidów wojennych Kantor. Z kolei rozpatrywała Komisja nowelę do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zagairze-

niu rodzin poległych i zmarłych, których śmierć pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową. Ustawę przyjęto w pierwszym czytaniu. Wreszcie postanowiła Komisja zażądać wyjaśnienia od Ministerstwa skarbu oraz przemysłu i handlu w sprawie koncesji, przy których otrzymaniu pierwszeństwo przysługuje inwalidom.

Komisja prawnicza rozpatrywała projekt ustawy o ochronie lokatorów. Przyjęte artykuły traktują o urzędach rozjemczych dla spraw najmu, o moratorjach dla bezrobotnych, o postanowieniach karnych i przepisach przejściowych. Wszystko zostało przyjęte w redakcji projektu rządowego, a Komisja poczyniła jedynie nieznaczne zmiany. Na następnym posiedzeniu postanowiła Komisja zaprosić Ministrów skarbu i robót publicznych dla udzielenia wyjaśnień co do kwestji, w jakim rozmiarze skarb Państwa zamierza przejąć na siebie obciążenia urzędników, wynikające z podwyższenia stawek komornego, oraz co do stanu wykonania ustawy o rozbudowie miast.

Senacka Komisja skarbowo-budżetowa uchwaliła prowizorium budżetowe w myśl ustawy, uchwalonej przez Sejm. Następnie przyjęła wniosek, aby wobec ogromnego deficytu kolejowego, który w ostatnim kwartale wyniósł 400 miliardów marek, czyli 2/3 ogólnego deficytu Państwa, zaprosić na posiedzenie Komisji Ministra kolei celem poinformowania się, co spowodowało tak wielki deficyt i co Rząd zamierza przedsięwziąć, aby budżet kolejowy doszedł do równowagi.

Generyjna mowa Smutsa na konferencji dominionów.

Hasło rowizji traktatu wersalskiego. — Pomoc Niemcom. — Antyfrancuski kierunek. — Wrażenie mowy.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Londyn, 24. paźdz.

General Smuts, prezentując na wczorajszej konferencji imperium, zalecał zwołanie konferencji wszystkich państw zainteresowanych w sprawie odszkodowań i podkreślił konieczność zredukowania długu niemieckiego, udzielenia Niemcom ewentualnego moratorium oraz rowizji traktatu wersalskiego. Mowca podał krytykę politykę Francji, której zarzucił, iż udziela kredytu małym państwom, wyłącznie w celu zaspokojenia apetytów militarystycznych i dał do zrozumienia, że ze względu na zbrojenia Francji, Anglia powinna zwiększyć swe własne zbrojenia. W końcu przemówienia uczynił gen. Smuts złośliwą aluzję pod adresem „legionów kolorowych” i niestałych kombinacji białych legionów, oraz wezwał wierzycieli krajów na kontynencie, aby nie subwencjonowali militarystyki kontynentalnej.

Wczorajsza mowa gen. Smutsa wywołała sensację w kołach liberalnych.

Gdańsk zmienia walutę.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Gdańsk, 24. paźdz.

Od jutra, tutejsza giełda dewizowa i giełda efektów będą zamknięte. Dziś odbywały się po raz ostatni notowania w markach niemieckich. W piątek notowania dokonane już będą w guldenach gdańskich. Jedynie funty angielskie notowane będą w walucie niemieckiej.

Sytuacja w Grecji.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Ateny, 24. października.

Dzień wczorajszy przeszedł tu spokojnie. Wszelki ruch po godzinie 23-ciej jest zakazany.

Pięć zrewoltowanych baonów poddało Filkis w ręce armii regularnej. W całej Grecji spokój z wyjątkiem Peloponezu, dokąd schronił się Mataxas.

Flota blokuje Peloponez. Sytuacja zrewoltowanych beznadziejna.

Kronika telegraficzna.

— Rektorem Uniwersytetu poznańskiego w miejsce zmarłego rektora Święcickiego obrany został dotychczasowy prorektor prof. prawa rzymskiego na Uniwersytecie poznańskim dr. Zygmunt Lisowski.

— W niedzielę 28 bm. w auli Uniwersytetu w Warszawie odbędzie się inauguracja otwarcia roku akademickiego 1923/24. W czasie uroczystości prof. Lyskowski wygłosi wykład na temat „Prawo rzymskie a czasy dzisiejsze”.

— W Londynie zakończyły się rokowania w sprawie zawarcia układu handlowego angielsko-polskiego. Pozostaje tylko jedna klauzula wymagająca zgody rządu polskiego.

— Do Gdańska przybył 22 bm. z Moskwy Joffe.

— Według oficjalnych obliczeń straty Japonii wyniosły 11 miliardów jenów, co stanowi 1/8 majątku narodowego Japonii. Zdaniem „Izwestji” sinna ta nie odpowiada rzeczywistości i faktycznie straty przewyższają 1/4 bogactwa Japonii.

Z OPERY.

„Zamarle Oczy”, dramat muzyczny E. d'Alberta).

Lwów, 25. października.

Wznowienie niezwykle interesującego dramatu muzycznego Eugenjusa d'Alberta na scenie Teatru Wielkiego (wtorek, 23. bm.) nie zdolało przełamać dziwnej od pewnego czasu obojętności naszego świata muzycznego. Przeróżające w sali teatralnej pustki — ten najpotężniejszy tłumik wszelkiego zachwytu — mogły istotnie zniechęcić artystów i wywołać u tej garstki publiczności dość smutne refleksje na temat przyszłości opery lwowskiej.

Niezależnie od materialnego niepowodzenia wieczoru wywiązał się jednak nasz zespół operowy pod kierownictwem dyr. J. Lehrera ze swego trudnego zadania „con amore” i zdobył się — wspólnymi siłami — na cały szereg momentów artystycznych, prawdziwie nastroszających i dostarczających słuchaczom znaczną sumę zadowolenia.

Obsada znakomitego dzieła, obfitego w oryginalne efekty harmonizacji i całą skalę mieniących się — na wzór tęczy — kolorytów instrumentalnych, uległa niektórym zmianom. Z tych artystów, którzy pozostali na swym posterunku, wymieniam na pierwszym miejscu p. Fr. Platównę, doskonałą pod każdym względem przedstawicielkę Myrtoeli. Kantylena jej okazałego, pełnego dźwięku metalicznego i dramatycznie zabarwionego sopranu nadaje się świetnie do tej kreacji operowej, która wysuwa się — dzięki również dobrze obyniślanicy grze scenicznej — na plan, jak tego wymaga libretto, pierwszorzędną i dominującą — gdy chodzi o wydatność efektów wokalnych — dziełnie nad brzmieniem zespołów.

Dramatyczna postać Myrtoeli znalazła umiejętnych partnerów, a przede wszystkim Arcesiusza (p. R. Cyganik), którego śpiew i gra sceniczna dostroiła się wybornie do wymaganego przez kompozytora poziomu artystycznego. Partię centurjona Galby odśpiewał z muzyka-

Z Senatu.

Współczucie ofiarom katastrofy na Cytadeli. — Poprawki do ustaw uchwalonych przez Sejm. — Dodatkowe prowizorium budżetowe za III. kwartał i prowizorium budżetowe na III. kwartał. — Nagły wniosek w sprawie senatora Hassbacha. — Wyjaśnienie Ministra sprawiedliwości

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 25. października.

Wczorajsze posiedzenie Senatu otworzył Marszałek wyrażeniem współczucia ofiarom katastrofy na Cytadeli.

Przystąpiono do ustawy o wykładniku podatków gruntowego i budynkowego. Referent sen. Karpiński podniósł, że w szeregu ustaw podatkowych popełniono ten błąd, iż za podstawę wykładnika, który ma wy równać spadek marki, przyjęto zbyt długie terminy. Sejm słusznie uchwałił 15-krotną podwyżkę, gdyż w miesiącu bieżącym wskaźnik dojdzie niewątpliwie do 120.000. Dlatego Komisja Senatu godzi się na pierwszą poprawkę sejmową, dotyczącą właśnie tej cyfry 15. Natomiast nie można się zgodzić na dodatek, że dla płatników, mających płacić ponad 100 milionów mk., wskaźnik ma wynosić 20. Oprócz tego proponuje Komisja poprawkę, według której termin płatności drugiej raty podatku gruntowego ustala się na miesiąc od dnia ogłoszenia ustawy.

Po szeregu przemówień odrzucono wszystkie poprawki, zgłoszone w ciągu dyskusji, a przyjęto poprawki Komisji do projektu sejmowego.

Sen. Karpiński referował następnie ustawę o podwyższeniu kar za zwłokę z 10% miesięcznie na 5% dziennie. Dalej przystąpiono do sprawozdania Komisji skarbowo-budżetowej o dodatkowym prowizorium budżetowym za III. kwartał i prowizorium za IV. kwartał. Sprawozdaw-

ca sen. Buzek przedstawił w kwotach przeliczonych na złote polskie obraz stanu finansowego państwa w III. kwartale. Po przemówieniach sen. Kalinowskiego i sen. Koernerera, dalszą dyskusję odroczone i przystąpiono do nagłośnienia wniosku sen. Szczepanika w sprawie naruszenia nietykalności sen. Hassbacha przez rewizję domową. Po odczytaniu wniosku przez sekretarza i uzasadnieniu go przez wnioskodawcę, zabrakł głosu Ministra sprawiedliwości Nowodwor-ki, zastrzegając się na wstępie przeciw niektórym wyrażeniom, wypowiadającym w danym razie zbyt daleko posunięte zarzuty pod adresem prokuratury. Co do samej sprawy, dla uzyskania wyczerpujących informacji, wydelegował Minister do Starogardu osobnego delegata. Dalej oświadcza Minister, że ku wielkiemu ubolewaniu, fakt przeszkolenia mieszkania sen. Hassbacha rzeczywiście się wydarzył. Stało się to wskutek interpretacji przepisów procedury niemieckiej, obowiązujących jeszcze w b. zaborze pruskim, które, zdaniem prokuratora, nie kolidują z konstytucją polską. Interpretacja ta, zdaniem Ministra, w tym wypadku nie była uzasadniona. W imieniu Rządu oświadcza się Minister za nagłośnieniem wniosku. Nagłośnić przyjęło, a sprawę odesłano do Komisji prawnej i regulaminowej.

Następne posiedzenie dzisiaj o godz. 11.30 rano.

nie zrozumieniem p. T. Łowczyński. Miłemu dla widzów zjawiskiem nazwać można ponętą postać Marii z Magdali (p. M. Tęczarowska); wokalne wykonanie partii, bardzo sumienne, pozostawiało z powodu tremolującego głosu artystki cokolwiek do życzenia. Na szczere uznanie zasłużyła przedstawicielka roli

Atsinoé, p. H. Lipowska, oraz wykonawcy ról w prologu: p. M. Popowiczówna, p. M. Martini i doskonały pasterz p. St. Drabik.

Scena zbiorowa z współudziałem artystów dramatu wypadła — dzięki starannej reżyserji p. Adama Okońskiego — bez zarzutu.

Fr. Neuhauser.

Wacław Sieroszewski o Japonii.

Lwów, 24. paźdz.

W kronice życia umysłowego i artystycznego naszego miasta była zapowiedź odczytu Wacława Sieroszewskiego zjawiskiem niecodziennym, a nader obiecującym; pociągało bowiem nie tylko znane i cenione w Polsce imię prelegenta, ale i obrany przedmiot, tak dobrze mu znany, a tyle dlań budzący współczucia i grozy obok dawnych uczuć podziwu i przyjaźni.

W prelekcji wielkiego powieściopisarza wystąpiły w pełnym świetle wszystkie walory Sieroszewskiego jako podróżnika, badacza obyczajów i miłośnika przyrody. Zabrał i uniósł umysły słuchaczy siłą swego słowa, skromnego, bez patosu i przesady, a pełnego myśli i poezji, w podróż ku wyspom pogodnej Japonii, tryskającym jak zielone bukiety z beznianu morskich przetrzeń — i wiodł wyobraźnię naszą po lasach i wodach, po miastach i siołach po domach i świątyniach dziwnego kraju i dziwnych ludzi.

Wyrazały nam przed oczyma w gąszcz nieprzebytej zwojami linii powiazane lasy drzew egzotycznych, jakie bujnością swego rozrostu usprawiedliwiają nazwę tego „kraju roślin” — a wśród nich wykwiwały gałęzie kwiatów barwnych, miłowanych i czczonych przez naród i obrazy dziewcząt japońskich, przynajmniej kwiaty jako dziełce. „Kwiat jest uśmiechem ziemi — kobieta uśmiechem nieba” — mówi japoński poeta. Piękno ziemi i radość istnienia czuje i ceni Japończyk więcej niż którykolwiek mieszkaniec świata. Obyczaj każe mu pogodną ufnoscią witać nawet cudzoziemca, uśmiechem zaczynać i kończyć każdą rozmowę.

Niepodobieństwem wydają się nam owe roje ludzi, jakie obsiadły w Japonii każda najmniejsza wyspka. A jednak kraj ten mógłby wyżywić nawet potrójną liczbę swych mieszkańców, gdyby Japończycy mogli przywyknąć do innego pożywienia. Wyżej położone obszary ziemi, na których ryż nie dojrzewa, pozostają nieuprawne, chociaż żyto doskonale się na nich udaje, gdyż chleba tamtejszy lud jeść nie potrafi i znosić nie może.

Drżenie nieustanne terenu, na którym Japończyk zbudował swoją ojczyznę, wychowało duszę narodu i stworzyło indywidualną jego psychologię. Nie trzęsienia ziemi, które powtarzają się do 1500 razy w roku i na które nie zwraca się tam uwagi, ale nagły ruch wody morskiej, wstrząsniętej od głębin przez poruszenie dna oceanu, ruch zmywający falą z powierzchni ziemi miasta, wsie, nawet skały — grozi Japończykom nieustannie ruiną i zagładą. A jednak nie chce Japończyk opuścić swego kraju, po którym chodzi „jedna śmierć

LUDWIK FINKEL,

3

Ks. Infułat Samuel Głowiński.

(Ciąg dalszy.)

Gromadzenie i oszczędzanie grosza było wynikiem zamiaru, którego wykonanie zajmuje go od lat męskich aż po ostatnie dni życia: utworzenie wielkiej fundacji wychowawczej i pobożnej, oddanej w zarząd i opiekę OO. Pijarów. Z umów z przedstawicielami tego zakonu trudno wywnioskować, co pobudziło i, wbrew licznym przeszkodom, utrzymywało ks. Głowińskiego w wytrwałym jego dążeniu. To jednak pewna: pozostawał pod wpływem ks. St. Konarskiego, swojego rówieśnika i przyjaciela; jest on może najwymowniejszym przykładem moralnego, sugestywnego oddziaływania wielkiego reformatora na swoje otoczenie, na społeczeństwo polskie. Utworzone przez ks. Konarskiego w Warszawie „Collegium nobilium” było tym wzorem, w który wpatrzony był ks. Głowiński, do którego raz po raz powracał, od którego niechętnie odstępował, nawet po zaborze kraju, w ostatnim liście do cesarzowej Marii Teresy. Ze przy tem działać mogły również

inne motywy, jak zwalczanie edukacji OO. Jezuitów, których był o twartym przeciwnikiem, jak chęć upamiętnienia swojego imienia, a może też niesnaski z rodziną — czego echo aż po nasze brzmie czasu — chociaż zapewniał pierwszeństwo Głowińskiemu i potomstwu swych sióstr w dobrodzieistwach fundacji — nie da się wykluczyć stanowczo, jako są to rzeczy ludzkie. Zasługą przeciw pamięci i wdzięczności godną pozostanie sam czyn, sięgający aż po dzisiaj ożywczeni pronuncjami swojemi.

*

„W r. 1744 na kapitule prowincji naszej w Złoczowie ks. sufragan Głowiński oświadczył Ojcu Ignacemu Konarskiemu i starszemu członkom Zakonu, że podoba mu się bardzo „Collegium nobilium” w Warszawie i że pragnie ufundować we Lwowie dla prowincji ruskich swoim kosztem taki zakład” zapisał ks. Stanisław Konarski na czele obrony konwiktu lwowskiego, którą dzięki Prof. Konopczyńskiemu poznaliśmy w rekopisie (wydanym obecnie w „Księdze jubileuszowej”). Ojcowie Pijarzy przyjęli z radością i wdzięcznością ofiarę, ponieważ już od lat z górami dwadzieścia zabiegali o utworzenie szkół we Lwowie.

Przeszkadzali im w tym zamiarze OO. Jezuiti, którzy mieli tu wielkie Collegium, „akademję”, a opierając się na konstytucji z r. 1677 nie chcieli dopuścić do założenia innych szkół. Ulegając Tow. Jezusowemu, arcybiskup Jan Skarbek dekretem z 17. lipca 1725 zabronił Pijarom otwarcia szkoły we Lwowie. Innego zdania był kanonik, wkrótce sufragan lwowski, Głowiński. Pijarzy znalazłszy w nim doradcę i obrońcę, nie dali za wygraną, owszem „poszukiwali domów lub placów, nie już pod szkoły publiczne, ale, jak radził Konarski, pod konwikt prywatny”. Rozpoczął się zacięty spór z Jezuitami, który trwał prawie bez przerwy aż do zniesienia Tow. Jezusowego, rozgrywał się zarówno w kancelarii królewskiej i sądach w Warszawie, jak przed sądem arcybiskupim i w Kurji Apostolskiej w Rzymie. Aby go zrozumieć i sprawiedliwie ocenić, należy przenieść się myślą w zupełnie odmienne stosunki szkolne w czasy monopolów Akademje, zakony itp. instytucje.

Zwyciężyli w końcu OO. Pijarzy i ksiądz Głowiński, ale droga do tego ich zwycięstwa była długa i ciernista; musieli pokonać wiele przeszkód i trudności, których nawet w

całości wyliczyć tutaj nie sposób.

Następca Skarbka, arcybiskup Wyżycki, naprzód pozwolił osiedlić się we Lwowie Pijarom, ale wnet cofnął swoje przyzwolenie (10. stycznia 1746). Ks. Głowiński zwrócił się wtedy do króla i do Rzymu. August III wydał dnia 14. listopada 1748 przywilej, którym „fundację z wielkim dobrem stanu rycerskiego od dawną rozpoczętą i przeznaczoną przyjmował pod protekcje i obronę swoją, zatwierdzał i aprobował”. Podkanclerzy kor. ks. Michał Wodzicki pisał w tej sprawie do arcybiskupa, Pijarzy dali rewers, że poprzestaną na szkole prywatnej; mimo to nie dostali konsensu. Głowiński uzyskał drugi przywilej królewski (3. lutego 1749) na kupno realności w mieście. Pijarzy, odwołując się do bulli Klemensa XII z r. 1731 dla Wilna, udali się ze skargą do papieża, u którego znaleźli życzliwe posłuchanie. Benedykt XIV wysłał dnia 21. lutego 1749 r. list do ks. Wyżyckiego „upominając go i polecając, aby przyłożył się do uskutecznienia dzieła”, które uważa „za bardzo zbawienne i do kształcenia młodzieży bardzo odpowiedne”, o czym równocześnie zawiadomił Głowińskiego, chwając jego piękny zamiar.

(C. d. n.)

więcej”. Twierdzi, że piękna jego ojczyzna tej nazęj śmirci warta. I stąd czepie niepojętą innym narodom odwagę, która jest u niego prawem fizjologicznym, stąd pogodę umysłu i filozofię życia.

A jednak kraj, gdzie miłość ojczyzny, posłuszeństwo najwyższej władzy i solidarność narodowa są dziś przykazaniem, przez długie wieki był widownią ciągłych wojen domowych, walki stanowej i rozterki wewnętrznej, zanim lud cały podporządkował się woli mika-ka dla obrony przed napaścią zewnętrznego wroga.

Pierwszym Polakiem, który do Japonii pod flagą polskiego państwa, choć już nieistniejącego, zawitał, był Beniowski. Pierwszy, który powiedział Japończykom o Polsce i jej dążeniu do niepodległości — to Józef Piłsudski. Przyszły komendant Legionów przyjechał w r. 1903 do Japonii, gdzie stworzył podstawy sojuszu obu narodów przeciw wspólnemu wrogowi i usiłował zyskać broni dla polskich szeregów. I gdyby nie intrygi niechętnych Piłsudskiemu rodaków, którzy już wtedy starali się zepsuć jego robotę przez zmylenie opinii Japończyków, może wcześniej zdobyłaby Polska niepodległość — zauważył prelegent. Przyjaźń jednak, jaką zyskał u tego narodu późniejszy Naczelnik Państwa, odegrała wielką rolę w stosunku Japonii do Polski jako państwa.

Obrazy świetlne, przedstawiające oryginalne zdjęcia i polskich krajoznawców i scen rodzajowych dodały plastyki zajmującemu opowiadaniu. I ze zdziwieniem zauważyli słuchacze po skończeniu odczytu, że z podróży tej wrócili o godzinie 11.30 w nocy.

M. H.

Aresztowanie agitatora socjalistycznego.

(Telefonem od naszego korespondenta).
Warszawa, 25. października.

(M. Władze aresztowały niejakiego Mieczysława Rottera w chwili, gdy wchodził do poselstwa sowieckiego w hotelu Rzymskim. Rotter przedstawiał się jako członek ciała dyplomatycznego przedstawicielstwa sowieckiego w Warszawie. Jest on jednak obywatelem polskim i przed kilku miesiącami był aresztowany w Warszawie za rozlepanie odezów komunistycznych. Wypuszczony za poręką na wolność, uciekł do Rosji i tam otrzymał stanowisko kurjera dyplomatycznego w poselstwie sowieckim w Warszawie.

Zuchwała kradzież w Wersalu.

Skradziono dwa niezwykle cenne historyczne gobeliny.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Warszawa, 25. października.
(I). W Wersalu pod Paryżem dokonano niesłychanej kradzieży, która zuchwałością swoją przewyższa dokonaną swojego czasu słynną kradzież Giocondy Leonarda da Vinci z Luwru. W nocy z niedzieli na poniedziałek nieznani sprawcy ukradli w Wersalu dwa wielkie historyczne gobeliny. Gobeliny te znajdowały się w sali Merkurgo, skąd niewykryci sprawcy wynieśli je w niewiadomym kierunku.

Wartość skradzionych gobelinów — według opinii rzeczoznawców — wynosi po miljonie franków każdy.

Organy policyjne francuskie, zaalarmowane kradzieżą, prowadzą dochodzenia. Dotychczas jednak nie udało im się wpaść na trop złodziei.

SPORT.

UNIwersytet—POLITECHNIKA.

Tradycyjne te zawody w pilce nożnej, mające już ustaloną opinię u publiczności lwowskiej, odbędą się w niedzielę 28 bm. o godz. 2.30 pop. na boisku Pogoni (za rog. Strzyjska). Brązowy wystąpią w następujących składach: Uniwersytet: Baczyński (AZS.); Reder (Hasmonea), Ignarowicz (P.), Zucker

„Honorowe szefostwo” nad więźniami we Lwowie.

Osobliwe uchwały kijowskiego „Mopru”. — Akcja opieki nad więźniami politycznymi we Lwowie. — 500 rubli złotych zasiłków miesięcznie. — Proceder „pomocy”.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”).

Pogranicze polsko-sow.,
25. października.

(E) Z Kijowa donoszą: Tutejszy wydział „Mopru” — (sow. organizacji, mającej się opiekować dobrobytem więźniów), — ogłosił, iż przyjmuje „honorowe szefostwo” nad więzieniem lwowskim.

Ową prowokacyjną decyzję spowodowały wiadomości, otrzymane przez „Mopr” o rzekomem katastrofalnym położeniu politycznych więźniów (czytaj komunistów), znajdujących się w więzieniach lwowskich. W związku z tem „Mopr” postanowił rozpocząć akcję „zaopatrzenia w żywność i zasiłki polit. więźniów lwowskich”. Jaką drogą zamierza

„Mopr” przeprowadzić swe „humanitarne” zamysły, niewiadomo, już teraz jednak „Mopr” uchwalił wysygnować na powzięty cel 500 rubli złotych miesięcznie. Kwota ta ma być wręczona każdego miesiąca w imieniu „honorowego szefa” do dyspozycji „odpowiednich czynników, mających za zadanie opiekę nad politycznymi więźniami we Lwowie” (!?).

(Zapoznanie się lwowskich władz więziennych z owymi „odpowiednimi czynnikami” będzie zapewne bardzo interesujące i wartoby odpowiednio je przeprowadzić. — Przep. Red.).

Zamęt w Niemczech.

Dalsze dążności separatystyczne. — Walki bratobójcze. — Rozruchy głodowe. — Opinia angielska. — Stanowcze słowa Ausquitha.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).

Akwizgran, 24. października.

Republikanie w sie przeszło 1000 ludzi zawładnęli Duisburgiem. Nacjonalisci oraz komuniści zdobyli w Akwizgranie ratusz i wzięli wielu separatystów. W czasie wynikłej strzelaniny 3 osoby zostały zabite i wiele rannych. Wczoraj rannym wieczorem separatysty opuścili budynki rządowe w Moguncji. Rannono około kilkunastu separatystów. Zamach separatystów można uważać za nieudany. Naczelny komitet separatystów wybrał dyrektorjat zaopatrzonego w całkowite pełnomocnictwo. W skład dyrektorjatu wchodzi Matthes, jako przedstawiciel Nadrenii północnej oraz Dorten jako przedstawiciel południowej Nadrenii.

Hamburg, 24. października.

Zacięta walka między komunistami a policją trwa w dalszym ciągu. Policja, która otoczyła barykadę komunistyczną jest w dalszym ciągu ostrzeliwana z okien i dachów. Około 2.000 komunistów zajęło pozycje w rowach strzeleckich w dzielnicy podmiejskiej. W śródmieściu zaatakowali komuniści budynek więzienny. W południe przybył do Hamburga 1 krążownik francuski oraz flotyła torpedowców, celem zabezpieczenia zakładów portowych. W Altonie walka między komunistami a policją trwa.

Berlin, 24. października.

Ogłoszono dziś odezwę partii socjalno-dem., w której między in. podniesiono, że nadeszła chwila, w której Palatynat może się oderwać od Bawarii, gdyż rząd bawarski zla-

mał konstytucję Rzeszy i jest w otwartej walce z republiką niemiecką. Zjednoczone stronnictwa socjalnej demokracji Palatynatu podejmują inicjatywę utworzenia samostannego państwa w związku z Rzeszą.

Berlin, 24. października.

Część wojska bawarskiego w Monachium i innych garnizonach odmówiła złożenia przysięgi na wierność rządowi bawarskiemu.

W Berlinie daje się odczuć katastrofalny brak chleba, co wywołuje oburzenie wśród robotników.

O rozruchach na tle drżdżyny donoszą z Eberfelda, Hamburga, Frankfurtu n. M. i Olsztyna. W Brunszwiku policja stłumiła rozruchy aresztując 250 osób.

London, 24. października.

Asquith miał w Liwerpolu mowę, w której projektuje odbudowę państwa niemieckiego pod kontrolą koalicji. Stosunki w Europie są wedle zdania Asquitha rozpaczliwe. Wszędzie widzi się chaos gospodarczy i historję militarystyczną. Najwyższy czas zwołać konferencję tych państw które interesują się zagadnieniami reparacji. Kwota reparacyjna musi być racjonalnie zredukowana, a Niemcom udzielono kilkulatnie moratorium. Na Francji cięży poważna odpowiedzialność wobec historii gospodarczej i politycznej. Anglja gotowa jest w danym razie przedsięwziąć kroki potrzebne dla zabezpieczenia własnych interesów bez względu na to, jakie to wywrze wrażenie na jej francuskim sojuszniku.

godz. 2½ na boisku Cytadeli. Sędziować będzie p. mjr. Ajdukiewicz.

Dziesięciobój olimpijski, który odbędzie się w piątek 26 i w sobotę 27 października br. na boisku L. K. S. Pogoni starym Akademickiego Związku Sportowego we Lwowie, zapowiadają się nader interesujące. Cenne nagrody otrzymają zwycięzcy. Tak również i Redakcja „Kurjera Lwowskiego”. Celem naszego zainteresowania sfer sportowych i udzieliły skądinąd wstęp na boisko w imię miłośnicy. Początek o godz. 7.30 popołudniu. Kluby, które dotychczas nie podały zgłoszeń, winny nadesłać akowe do dnia 25 bm.

W obronie Brzuchowic.

Utworzenie Komitetu obywatelskiego. — Jakie szkody pociąga za sobą zamierzona budowa prochowni w Brzuchowicach? — Memorjał do Min. spraw wewnętrznych.

Lwów, 25. października.

(p.) Sprawa projektowanej przez wojskowość budowy prochowni na gruntach między Hołoskiem a Brzuchowicami wywołała wielkie zaniepokojenie wśród tych wszystkich kół obywatelskich, którym rozbudowa tego naszego jedynego letniska i uzdrowiska podmiejskiego leży na sercu. W celu obrony Brzuchowic przed grożącym im niebezpieczeństwem, zawiązał się Komitet obywatelski, na którego czele stanął prezes Towarzystwa uzdrowisk i zdrojowisk dr. Zakrzewski.

Na wczorajszym posiedzeniu Komitetu prezes dr. Zakrzewski przedstawił, z jaką ogromną szkodą dla Brzuchowic byłoby połączone wykonanie projektu wojskowości. W Brzuchowicach znajduje się jedyny Zakład hydropatyczny, z którego może Lwów korzystać, gdyż inne tego rodzaju zakłady w naszym mieście zostały zwiniete w czasie wojny.

Niemniej zagrożonym w swoim istnieniu byłby z takim trudem reaktywowany po wojennem zniszczeniu Zakład dla gruźliczych w Hołosku, co byłoby tem więcej pożałowania godne, iż wyniki ostatnich badań nad gruźlicą wykazały, że winna ona być leczona w tych warunkach klimatycznych, w których została nabyta. Dla Lwowa zatem Zakład w Hołosku daje lepsze rezultaty lecznicze, aniżeli Davos, Zakopane i t. p.

Nakoniec również ze względu na kwestję mieszkaniową nie należy ograniczać rozbudowy Brzuchowic, gdzie rozwinął się silny ruch budowlany.

Ze względu na te wszystkie powody, Komitet postanowił wysłać do Ministerstwa spraw wewn. memorjał, celem uzyskania interwencji w Min. spraw wojskowych, aby obrano inne miejsce na budowę prochowni, zwłaszcza, że takich miejsc nie brak w okolicy Lwowa, nadających się nawet lepiej na ten cel, aniżeli okolica Brzuchowic.

Z teatrów lwowskich.

Przedstawienia we wszystkich teatrach miejskich rozpoczynają się o godz. 7 wieczorem.

Repertuar Teatru Wielkiego.

Piątek, 26. b. m., o godz. 7: „Uczta szwerców”, sztuka w 3 akt. Benelliego. 30 procent zniżki.

Repertuar Teatru Małego.

Piątek, 26. b. m., o godz. 7: „Wiera Mircewa”, sztuka w 4 a. Urwancewa.

Repertuar Teatru Nowości.

Piątek, 26. b. m., o godz. 7: „Królowa fal”, operetka w 3 akt. Straussa.

Gościnnie występy Debićkiej. Zapowiedz gościnnych występów znakomitej primadonny opery wiedeńskiej wywołała dawno już niewidziane u nas zainteresowanie. Znakomita śpiewaczka na swój pierwszy sobotni występ wybrała „Rigoletta”, w którym niedawno świącifałak ogromnie tryumfi w Wiedniu.

Bilety wstępu na „Pana Iowiakiego” na sobotę popołudniu sprzedaje od piątku kasa teatralna.

30% zniżki. Ponieważ w bieżącym tygodniu nie było 30% zniżki w Teatrze Wielkim, zniżka taka obowiązywać będzie w piątek na ostatnie przedstawienie „Uczty szwerców”.

Urzędowa Cedula Giełdy Lwowskiej

Nr. 227.

Czwartek, 25. października 1923.

Waluta markowa.

A. Kursa efektów.

Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płać:	Żądają	Transakcje	Uwagi	Kategorie:	Wart. nom.	Dywid. 1-22 1921	Płać:	Żądają	Transakcje	Uwagi
I. Papiery państwowe.							b) Przemysłowe:						
4 1/2% Państw. poż. Pr.r. 1920	1000	—	1950—	—	—	—	Agrohemia fabr. szt. naw.	500	—	120000	—	—	—
3 1/2% Poż. złota z r. 1922	10000	—	600000	—	—	—	Bracia Biskupscy	1000	—	180000	—	—	—
II. Listy zastawne. (bez kuponu bież.)							Cielów fabr. porcelany						
3 1/2% Banku hip. gal.	—	—	108—	110—	—	—	Gafota fabryka obuwia	140	22	140	55000	61000	56—60.00
4% Banku hip. gal.	—	—	100—	102—	—	—	Galicja Rafinerja nafty	140	800	—	2200000	—	—
4 1/2% Bk. kred. ziem. gal.	—	—	102—	101—	—	—	Gorka fabryka cementu	140	119	—	4450000	5050000	450000
4 1/2% Banku Małopolsk.	—	—	104-50	106-50	—	—	Karpalit zakłady litogr.	140	280	140	219000	222000	220000
4 1/2% Banku hip. ziemel.	—	—	99—	101—	—	—	Krakus f. wodek Kraków	280	168	200	140000	—	—
4 1/2% Polsk. i k. kraj.	—	—	109—	111—	—	—	Niemojowski fabr. pap.	1000	90	—	162000	168000	165000
4% Polsk. Banku kraj.	—	—	100—	102—	—	—	Oikos Zakł. przem.-drzew	1000	300	400	2625000	2575000	2050-2550000
4 1/2% Tow. kred. galic. ziemskie	—	—	107—	109—	—	—	Parowozy S.A. bud. masz	500	60	—	138000	142000	140000
4% Tow. kred. gal. ziem.	—	—	102—	104—	—	—	Pezet Pow. Zakł. bud.	500	200	—	84000	86000	85000
III. Oblig. (bez kuponu bież.)							Płotno w Poznaniu						
4 1/2% Kom. Pol. Bk. kraj.	—	—	101—	103—	—	—	Pocisk zakłady amunicji	1000	—	750	420000	—	—
4% Kom. Pol. Bk. kraj.	—	—	97—	99—	—	—	Polska Nafta przem. wiert	350	14	170	220000	—	—
4% Kol. lok. Pol. Bk. kr.	—	—	92—	94—	—	—	Polskie Tow. Budowlane	500	100	350	148000	162000	150—168000
4% Poż. kr. gal. z r. 1893	—	—	92—	94—	—	—	Potęga Tow. hut. zel.	500	225	400	64000	71000	65—70000
4% Poż. kr. gal. z r. 1904	—	—	92—	94—	—	—	Rakszawa fabr. sukna	10000	1500	—	17000	—	—
4% Poż. kr. gal. z r. 1905	—	—	92—	94—	—	—	„Rohn Zieliński” Z. mech.	140	100	280	395000	4250000	4000-4200000
4% Poż. kr. gal. z roku 1905 (szkolna)	—	—	92—	94—	—	—	Siersza gór. zakł.	200	21	40	74000	81000	75—80000
4 1/2% Poż. kr. gal. z r. 1913	—	—	125—	130—	—	—	Siersza gór. zakł.	140	450	—	4150000	4550000	4200-4525000
4 1/2% Poż. kr. gal. z r. 1914	—	—	200—	210—	—	—	Spółka Akc. Wydawn.	280	—	56	38000	—	—
IV. Akcje.							c) Handlowe:						
a) Bankowe:							Polski Glob						
Akc. Związk.	280	70	140	30000	—	—	Polbal	500	100	—	7000	—	—
Akc. Hipoteczny	280	42	120	355000	405000	360—400000	Tohan	1000	160	250	30000	—	—
Handlowy w Poznaniu	1000	300	600	210000	—	—	Ursus	140	70	210	140000	—	—
Małopolski	280	56	140	390000	—	—	Wawel	1000	260	600	25000	—	—
Powszechny kredytowy	280	42	140	22000	26000	23—25000	Zegluga Polska	500	100	—	2500	—	—
Przemysłowy	280	42	130	220000	250000	225—245000							
Roletczy S. A.	1000	250	—	75000	—	—							
Ziemski kredytowy	280	56	84	51000	53000	52000							
Zemelny	280	56	84	3000	—	—							
Zw. Sp. Zar. w Poznaniu	1000	—	600	530000	—	—							

V. Waluty i Dewizy.

Kategorie:	Bilety bankowe			Czeki, przekazy i wpłaty			Uwagi
	płać	żądać	transakcje	płać	żądać	transakcje	
Dolary amerykańskie							Wakulek zarządzenia Ministra Skarbu kursu walut i dewiz notuje wyłącznie giełda warszawska
Dolary amerykańskie (drobne)							
Dolary kanadyjskie							
Dynary							
Funtyszterlingi							
Franki belgijskie							
Franki francuskie							
Florety holenderskie							
Franki szwajcarskie							
Korony anstrjackie							
Korony czesko-słowackie							
Korony duńskie							
Korony norweskie							
Korony szwedzkie							
Korony węgierskie							
Leli rumuńskie							
Liry włoskie							
Marki niemieckie							

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwaga	Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwaga
	od	do			od	do	
PSZENICA krajowa ex 1923 r.	2900000	3000000		MAKA: przem. 70 proc. Loco Lwów	—	—	
ZYTO małopolskie ex 1923 r.	1900000	2000.00		MAKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
ZYTO małopolskie 67/68 ex 1923 r.	—	—		MAKA: przem. 50 proc. Loco Lwów	—	—	
JECZMIEN: małopolski browarniany przemysłowy	1800000	2000000	*)	MAKA: przem. 40 proc. Loco Lwów	—	—	
JECZMIEN małopolski ex 1923	—	—		MAKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
OWIES małopolski ex 1923 r.	1300000	1400000		OTREB: przem.	—	—	
OWIES: małopolski ex 1923 r.	—	—		OTREB: żytni	—	—	
KUKURUDZA: rumuńska stacja Sniatyn	—	—		MAKUCHY: lniane i konopne	—	—	
ZIEMNIAKI jadalne	—	—		MAKUCHY: rzepakowe	—	—	
FASOLA: biała	—	—		WORKI: jutowe wyrobu Stradom, Warta	—	—	
FASOLA: kolorowa	—	—		Częstochowińska 75 kg. za sztukę	—	—	
GROCH: polny	—	—		WORKI: używane, dobre, za sztukę	—	—	
GROCH: Victoria	—	—		KONICZYNA czerwona krajowa naturalna	—	—	
GROCH: 1/2 Victoria	—	—		SŁOMA prasowana	—	—	
BOBIK:	—	—		SIANO wołyńskie	—	—	
WYKA:	—	—		SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	
MIESZANKA: pastwana w ziarno	—	—		LEN	—	—	
LUBIN:	—	—		KASZA HRECZANNA	—	—	
HRECZKA:	—	—		KASZA JECZMIENNA	—	—	
			*) Ceny szacunkowe bez trans.	KAPUSTA KWASZONA	—	—	
				PECAK	—	—	

Sekretariat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. PANETH.

OGŁOSZENIA.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 31169/23. Sąd apelacyjny oświadcza, że Adolf Nitalski zamianowany notariuszem w Pruchniku złożył dnia 16. października 1923 przysięgę służbową i może swój urząd objąć. 7884-3
Lwów, 20. października 1923.

LICYTACJE.

E. 616/23. Edykt licytacyjny. Dnia 26. listopada 1923, godzina 9 rano, biuro Nr. 2, odbędzie się licytacja realności lwh. 550, gminy Lubenia, składająca się z 13 części realności, a to gruntu w obszarze ogólnym 5 morgów około 306 sążni kwadratowych, z czego na 13 przypada 1 morg i około 1166 sążni, tudzież domu starego i takiej stodoły. Wartość szacunkowa powyższej realności wynosi 4.855.499 Mk. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyczyn, 13. października 1923. 7897

UZNAJANIA ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 38/23/3. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Andrzej Gogola, syn Mateusza i Marianny z Knyblów, urodz. 26. listopada 1882 w Rozembarku, służył w 32 p. obrony krajowej i miał zginąć w bitwach pod Lublinem z końcem sierpnia 1914. Gdy tedy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Marii Gogolowej w Moszczenicy postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby do sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu udzielono Sądowi wiadomości o powyższym wymienionym, a tegoż wymienionego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawil się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Na ponowną prośbę rozstrzygnie Sąd o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, 30. sierpnia 1923. 7894

T. IV. 146/22. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Teodozja 1. Śl. Morokowa, 2. Śl. Hajsakowa, córka Jana i Marii ze Żendzianów małż. Spiaków, urodzona 18. czerwca 1870 w Regetowie Niznym, zabrana w roku 1915 do Rosji miała umrzeć w miejscowości Akszi gubernji Astrachańskiej w 1916. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona pomiała śmierć, zarządza się na wniosek Semana Mokosa z Regetowa Niznego, postępowanie celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 31. grudnia 1923 albo Sądowi, albo p. adw. Dr. Kulewicemu w Jasle, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionej. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku. 7893

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 25. lipca 1923.

T. IV. 73/23/3. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Jan Burkot, syn Wojciecha i Katarzyny, rolnik z Turzy, urodzony także 25. kwietnia 1882, brał udział w wojnie światowej jako żołnierz 32 pułku obrony kraj. austr., walczył pod Iwangrodem w październiku, wzięty do niewoli w październiku 1914. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Przyjmuje się, że zachodzi ustawowe

domniemanie śmierci, wdraża się na prośbę Julji Burkotowej postępowanie celem uznania Jana Burkota za zmarłego i wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi do sześciu miesięcy od daty ogłoszenia edyktu wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 7892

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 23. sierpnia 1923.

T. IV. 74/21. Jan Deszcz z Jastrzabki Starej, powołany w czasie mobilizacji w roku 1914 do służby wojskowej przy 32 p. obr. kraj., został wysłany na front rosyjski, gdzie w czasie walk pod Lublinem we wrześniu 1914 zginął, względnie dostawszy się do niewoli rosyjskiej w czasie powrotu do kraju, zachorował na czerwonkę i pozostał w szpitalu we Lwowie i odtąd brak o nim wszelkiej wiadomości. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatawi Drowi Tadeuszowi Lubienieckiemu w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą wezła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Jana Deszcza wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawil się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę do dnia 30. maja 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, 30. stycznia 1923. 7890-3

T. IV. 182/22/3. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Wanda Józefa 2 im. Bartoszewicka, córka Erazma i Krystyny Podgórskich, urodzona w Mościskach 1. kwietnia 1873, miała umrzeć na tyfus plamisty w styczniu 1922 w Szepetówce. Na prośbę Sławji Bartoszewickiej, córki Mariana w Lublinie, wdraża się postępowanie celem udowodnienia śmierci osoby wymienionej. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby do trzech

Zarząd Wojskowej Spółdzielni O. K. VI, we Lwowie w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 24. kwietnia 1923 wzywa Członków, ażeby do dnia 7. listopada 1923 r. uzupełnili swoje udziały — w przeciwnym razie zostaną skreśleni z listy Członków Wojskowej Spółdzielni O. K. VI.

Mjr. LEWICKI Józef.
Kpt. STEMBAŁSKI Piotr.

UWAGA dostawcy drzewa!

Mamy stałe miesięczne zapotrzebowanie na:
6 wagonów desek 12"
7 wagonów desek 3,4"
2 wagony desek 1"

Oferty prosimy nadsyłać pod adresem:

Fabryka szkła „HORTENSJA”
Piotrków.

OGŁOSZENIE.

Dnia 5. listopada b. r. o godzinie 9-tej rano odbędzie się w Magazynach Składowych D. O. K. VI. we Lwowie przy ulicy Janowskiej L. 21 PUBLICZNA LICYTACJA starych bryczek i powozów, jakoteż części składowych tychże.

Zgłaszający się do licytacji winien złożyć przed godziną 9-tą wadium w kwocie 5.000.000 Mkp.

Nabywcy muszą wylicytowane rzeczy zabrać z tutejszych Magazynów.

Szef Taborów D. O. K. VI.
(—) A. Tannenhorst-Rössner Ppułk.

7888

miesiący od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu udzielono Sądowi wiadomości o powyższym wymienionym, a tą wyżej wymienioną wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawila się, lub w in-

ny sposób uwiadomiła o swym życiu. Na ponowną prośbę Sąd rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 7891

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 4. września 1923.

POWSZECHNY BANK KREDYTOWY S. A.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszy Powszechnego Banku Kredytowego S. A. we Lwowie uchwaliło dnia 15. maja 1923 r. podwyższenie kapitału akcyjnego

z Mp. 500.000.200 na Mp. 1.500.000.320.

Rada Zawładowcza na podstawie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 15. września 1923 r. Nr. DK. 4602/III, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, przystępuje do podwyższenia kapitału akcyjnego na razie o Mp. 500.000.200, tj. z Mp. 500.000.200 na

Mp. 1.000.000.400

przez wydanie 1.785.715 sztuk nowych akcji VII. emisji po Mp. 280 im. wart. w drodze publicznych zapisów na warunkach następujących:

1) Akcjonariuszom dotychczasowym przyznaje się prawo pierwszeństwa nabycia nowych akcji w stosunku jednej akcji nowej na jedną akcję dawną.

2) Akcjonariusze, chcący skorzystać z prawa poboru, mają w terminie do dnia 20. października 1923 r. włącznie, pod rygorem utraty tego prawa, przedłożyć w jednym z niżej podanych miejsc subskrypcyjnych oryginalne akcje I-szej do VI-tej emisji bez arkuszy kuponowych, celem zanotowania na nich wykonania prawa poboru i jednocześnie złożyć w całości w gotówce cenę emisyjną po Mp. 5.000 za akcje im. wart. Mp. 280 wraz z 8% odsetkami od tej ceny od dnia 1. października 1923 r. do dnia wpłaty, z doliczeniem kosztów konfekcji Mp. 1.000 za każdą akcję im. wart. Mp. 280 oraz podatku giełdowego.

3) Na akcje, nieopbrane na podstawie ustępu 1) przystępuje się zgłoszenia w drodze wolnej subskrypcji. Rozdziału tych akcji dokona Dyrekcja po zamknięciu subskrypcji według swego uznania.

Zgłoszeń na te akcje dokonać należy w jednym z poniżej podanych miejsc subskrypcyjnych do dnia 5. listopada 1923 r. włącznie, za jednoczesnym złożeniem w całości w gotówce ceny emisyjnej po Mp. 7.500 za każdą akcję im. wart. Mp. 280 wraz z 8% odsetkami od tej ceny od dnia 1. października 1923 r. do dnia wpłaty, z doliczeniem kosztów konfekcji po Mp. 1.000 od każdej akcji im. wart. Mp. 280, tudzież podatku giełdowego.

Subskrybentom, których zgłoszenia dokonane poza prawem poboru, nie zostaną uwzględnione, zwróci się wpłacona kwota wraz z 8% odsetkami od dnia zapłaty.

4) Akcje nowej emisji równane będą pod względem praw z dotychczasowymi akcjami z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia 1. października 1923 r.

5) W razie podwyższenia ceny kursowej 6% złotych bonów skarbowych, podwyższa się równocześnie podane wyżej ceny emisyjne akcji oraz koszt konfekcji w tym stosunku, w jakim wzrosła cena kursowa bonów w czasie od daty niniejszego ogłoszenia do dnia dokonanej wpłaty.

Zgłoszenia przyjmują:

Powszechny Bank Kredytowy S. A. we Lwowie i jego oddziały: w Warszawie, Krakowie, Bielsku, Drohobyczu i Borysławiu, oraz Banque des Pays de l'Europe Centrale w Paryżu i Wiedniu. 7028-4

Lwów, dnia 18. września 1923 r.

Polskie Towarzystwo Budowlane

Spółka Akcyjna

Zaproszenie do subskrypcji.

Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 12-go października 1922 zatwierdzone, postanowieniem pp. Ministrow Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 24. września 1923, ogłoszonym w Nr. 238 „Miotora Polskiego” z dnia 19. października 1923 r., przystępuje Rada Nadzorcza do podwyższenia kapitału akcyjnego Spółki o Mkp. 100.000.000 — czyli do Mkp. 300.000.000 — dr ga V. emisji 200.000 sztuk akcji nowych na okaziciela opiewających, g to ką pełnowpłaconych nominalnej wartości 500 Mkp. każda, na następujących warunkach:

- 1) Wszystkim właścicielom akcji poprzednich emisji (I.—IV.) przyznaje się prawo poboru akcji V. emisji w tym stosunku, że na każdych 10 sztuk akcji dotychczasowych emisji przypadają 3 akcje V. emisji, 80.000 sztuk akcji zostało już rozbranych.
- 2) Cena emisyjna akcji nowej emisji ustala się dla dawnych akcjonariuszy, którzy wykorzystają prawo poboru na 20.000 Mkp., w której to cenie objęte są wynagrodzenie za koszt konfekcji, stempel emisyjny, podatek giełdowy i odsetki od 1. lipca 1923 do dnia wpłaty.
- 3) Repartycji akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa się nie zapiszą, dokona Rada Nadzorcza według swego uznania i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy, aniżeli 20.000.— Mkp. od sztuki.
- 4) Prawo poboru winni dawni akcjonariusze wykonać w terminie do dnia 19. listopada 1923 r. pod rygorem utraty tego prawa.
- 5) Akcje V. emisji będą uczestniczyć w zyskach Towarzystwa za rok 1923 w ten sposób, że ich właściciele otrzymają połowę dywidendy, przypadającej na rok 1923.

Zgłoszenia i wpłaty przyjmują:

Polski Bank Krajowy, Polski Bank Przemysłowy, Akcyjny Bank Hipoteczny, Bank Małopolski, Ziemiński Bank Kredytowy, Bank Dyskontowy Warszawski i to zarówno Zakłady główne, jak i Oddziały i Filje tych Banków we Lwowie, Warszawie i Krakowie. 7887

RADA NADZORCZA.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 225.000 mp., z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 250.000 mp., za gratką 325.000 mp. — Redakcja czynna od g. 8 rano do popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny, przyjmując od g. 1.—3 popoł. — Listów niefrankowanych należyście nie przyjmujemy. — Rękopisów Redakcja i Administracja nie zwracają. — Konto Poczt. Kasy O. 141.690.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kiełbusiewicz.